

Patarimai žmožui, kuris nerhaite knygos „Robinsonas Kruras“, nes iš šios knygos galima išmokti kaip išgyventi negyvenamoje saloje, kai jie susirasti maisto, kai išrenkti su sidūrimu su viciūais, salos gyventojais. Taip pat šioje knygoje parašyta kai susikyla už savo žmogų, kuriamas naktiniu renaudojant jokio kūrvo, jokio plakuto. Frankus galima pasigaminti iš akmenų.

Bašaukis septintoko akimis

Bauglystė yra sunkus laiko tarpas. Ypač kai ji dar tik prasideda. Iada supranti, ką reišlia, kai tave įžedžia, pastumia ar net sumuša už tave vyresnis pānuglys. O kai taip atitinka, vis labiau norūi atkeršyti jam, o sakoma, kad kerčtas būna trijubai didesnis už tai, ką žmožus padare.

O kai persugeli atkeršyti, pradedi vis labiau neparistištėti savimi, užriškendi savoje. Kors ir laikaisi kuo atoliu nuo to žmožaus, kuris tave įžeide, bet vis tiek dar tavyje yra dalyte, norinti atkeršinti. Jodel ač manau, kad reikia ne myktis su tuo žmožumi, o su juo suindraugauti. Jeigu jis atleidžia tau, o tu jam.

Bet pauglys ne iš ūio, ne iš to nemūja jauniesnio už save. Jis jis musa todel, kad anksčiau ta paugli muje vyresnis pauglys. Ir tai tesiasi ju kelios kartos. Ir tesis tol, kol has nors jver įstatymą, kuriuo bus ginkami vilnusnieji žmonės, nes kodel vilnusnių žmogų turi mesti stipresnis, juk mes esame laisvi savo įalies piliečiai.

Tačiau ham gali į galvą šauti tokia mintis? Juk tave sumūja viena, žmogus, o tu, norédamas atkerūgti sumūjį litą žmogų. Todel mano manymu, išuo atveju pasardis liks tos pat žiaurus, koks ir bavo.

Trunkyt sukonij!

T.

Paraulis septintoko akimis

Pauglystę yra sunlus metas, ypač kai ji dar tik prasideja. Tada supranti, ką reikia, kai tave ižeidžia, parūtumia ar net sumūja už tave vyresnis pauglys. O kai taip atrūtinka, vis labiau norisi atkerūgti jam, o sakoma, kad keritas būna triubai didesnis už tai, ką žmogus padare.

O kai nerugeli atkerūgti, pradedi vis labiau nepasiliketi savimi, užsisklendi savuoj. Nors ir laikai-

si tuo atokiau nuso to žmogaus, kuris tave ižeidė, bet vis tiek tava je yra dalyte norinti atkerūgti. Todel aš manau, kad reikia ne pyktis su tuo žmogumi, o su juo suridrauganti. Segu jis atleidžia tau, o tau jam.

Bet pauglys ne iš ūio, ne iš to nemūja jauniesnio už save. Jis jis musa todel, kad anksčiau ta paugli muje vyresnis pauglijs. Ir tai tesiasi ju kelios kartos. Ir tesis tol, kol has nors jver įstatymą, kuriuo bus ginkami vilnusnieji žmonės, nes ištai ilgai testis juu nebegali, juk mes esame laisvi savo įalies piliečiai.

Tačiau ham gali įauti į galvą tokia mintis? Juk tave sumūja viena žmogus, o tu, norédamas atkerūgti, sumūjį litą žmogų. Todel mano manymu, išuo atveju paraulis liks tos pat žiaurus, koks buvo.

D. Šimk

Balys Bruoga

Giemė apie Gedimina

B. Bruoga, remdamasis placių paplituvia legenda apie Vilniaus įkūrimą, ypač kūrėlingai savo poemoje vaizduoja lizdeiką. Neatmenanais laikais, arba poet žodžiais